

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/120/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420200245
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4420200245.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: D. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, zastúpená: JUDr. Helena Kontrová, advokátka so sídlom Semerovo 414, IČO: 31 823 807, proti žalovaným: v 1. rade: Slovenská republika, zastúpená: Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, v 2. rade: P. B., nezistený vlastník, zastúpený: Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, v 3. rade: Y. I., nezistená vlastníčka, zastúpená: Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, 817 47 Bratislava, IČO: 17 335 345, v 4. rade: I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. K. XXX, v 5. rade: U. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. K. XXX, v 6. rade: W. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. K. XXX, v 7. rade: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. K. XXX, žalovaní v 4. až 7. rade zastúpení: JUDr. Tibor Nagy, advokát so sídlom v Nových Zámkoch, Kukučínova 8, IČO: 30 056 047, o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti uzneseniam Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. augusta 2020 č. k. 15C/2/2020-151 a zo dňa 17. septembra 2020 č. k. 15C/2/2020-162, taktó

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. augusta 2020 č. k. 15C/2/2020-151 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 17. septembra 2020 č. k. 15C/2/2020-162 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 20.08.2020 č. k. 15C/2/2020-151 pri právnom posúdení podľa § 144 a § 145 ods. 1 CSP z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil konanie voči žalovanému v 4. rade v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom v tejto časti (výrok I.).

2. O náhrade tohto zastaveného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému v 4. rade priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %, pretože to bol žalobca, ktorý zaviniel zastavenie konania. O výške náhrady trov konania bude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením (výrok II.).

3. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 17.09.2020 č. k. 15C/2/2020-162 pri právnom posúdení podľa § 144 ods. 1, § 139, § 140 ods. 1, 2, § 142 ods. 1, 2 CSP zastavil konanie voči žalovaným v 5. až 7. rade a to v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcu v tejto časti (výrok I.).

4. O náhrade trov prvoinštančného - zastaveného konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalovaným v 5. až 7. rade priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %. Bol to žalobca, ktorý svojím čiastočným späťvzatím žaloby zaviniel zastavenie konania.

5. Súd prvej inštancie v rámci výrokovej časti III. uznesenia zo dňa 17.09.2020 č. k. 15C/2/2020-162 pripustil zmenu žaloby žalobcu voči žalovaným v 1. až 3. rade v tom znení, ako je uvedená v tejto časti výroku.

6. Žalobca podal včas odvolania proti uzneseniam Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20.08.2020 č. k. 15C/2/2020-151 a zo dňa 17.09.2020 č. k. 15C/2/2020-162, a to v prípade obidvoch uznesení proti výroku II. o náhrade trov konania.

7. Odvolací súd požiadal o zmenu obidvoch uznesení v napadnutých výrokoch II. o náhrade trov konania tak, že náhrada trov konania sa stranám sporu nepriznáva. S prihliadnutím na osobitný zreteľ - nezrovnalosti vo výmere Osídlovacieho úradu, nepresnosti v katastri nehnuteľností, zapisovanie údajov po ROEP-e, nepresnosti v identifikáciách parciel pre účely dedičského konania ako aj pre predmetné konanie, žiadal o trovách zastaveného konania rozhodnúť v zmysle § 257 CSP.

8. Pri podaní žaloby žalobca vychádzal z Výmeru o prídele do vlastníctva vydanom KNV v Nitre č. 360/30/1952, podľa ktorého dostal jeho právny predchodca prídelom do vlastníctva nehnuteľnosti označené vo výmere o prídele do vlastníctva údajmi z pozemkovej knihy, ktoré údaje sa však s údajmi v pozemnoknižných vložkách nestotožňovali. Rovnako vychádzal z dedičského spisu po prídelcovi A. Z. D/1087/94 predovšetkým z identifikácie parciel. Žalobca konal v dobrej viere, pričom na jeho ujmu nemôže byť to, že predmetný výmer sa v celom rozsahu nezapísal do pozemkovej knihy a následne aj do evidencie nehnuteľností. Štát v danom prípade pochybil, keď si nespínil povinnosť zapísať údaje z výmeru do predpísanej úradnej evidencie.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že obidve odvolania boli podané oprávneným subjektom v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté uznesenia, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že obidve prvoinštančné uznesenia je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

11. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách zastaveného konania v prípade obidvoch uznesení napadnutých žalobcom nepostupoval dôsledne v intenciách citovaných ustanovení CSP a to najmä ust. § 220 ods. 2 veta tretia CSP, čo sa prejavilo v tom, že jeho rozhodnutia zo dňa 20.08. a zo dňa 17.09.2020 sú v časti výrokov o náhrade trov konania nepresvedčivé a tým aj nepreskúmateľné.

12. Súd prvej inštancie v napadnutých uzneseniach ohľadne náhrady trov zastaveného konania iba skonštatoval, že zastavenie konania v danom prípade zaviniť žalobca, z čoho je zrejmé, že žalovaný v 4. rade, resp. žalovaní v 5. až 7. rade majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania je povinnosťou súdu skúmať, či v danej prejednávanej

veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadať. Zjednodušene povedané súd je povinný pri rozhodovaní o trovách konania zaoberať sa aj možnosťou aplikácie moderačného ustanovenia § 257 CSP. Túto normu však nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základe zásady rozhodovania o trovách konania. Strane, ktorá mala vo veci úspech, nemožno nepriznať náhradu trov konania podľa tohto výnimočného ustanovenia iba na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodnutia o určitom druhu nárokov.

Samotná aplikácia ust. § 257 CSP predstavujúca odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP) vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: 1. dôvody hodné osobitného zreteľa, 2. výnimočné okolnosti. Vzhľadom k tomu, že použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na tú stranu, ktorá by mala mať právo na náhradu trov konania, musí jeho aplikácia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter.

13. Na účely moderácie nie je rozhodujúce, na základe akej zásady boli trovy uložené a ktorá strana ich mala nahradiť, pričom moderovať je možné aj trovy zastaveného konania. Ak súd však má v úmysle použiť toto moderačné právo alebo ho niektorá zo strán navrhne, musí súd umožniť protistrane, aby sa k tomu vyjadřila.

14. V kontexte uvedených dôvodov a najmä preto, že prvoinštančný súd sa v obidvoch prípadoch zastaveného konania nezaoberal vôbec možnosťou aplikácie tohto moderačného ustanovenia, odvolací súd o obidvoch podaných odvolaniach žalobcu ako o dôvodných rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

15. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).